

מוטיבציה ללמוד תורה

י. בריאות נפשית.....כֵּן בעל נֶפֶשׁ בְּרִיאָה הוא אוהב אֶת התורה וּמְחַקְרֶיהָ מֵלֵב וְנֶפֶשׁ וְדָבָר אֶחָד מִן התורה, אֶפְלוּ מִדְּקִדּוּקֵי סוּפְרִים, יִקָּר לּוֹ מְקַל הוֹן.....

יא. אחריות להיות אדם בצלם - ללמוד התורה, בהלכה, באגדה, בפלפול ובכל דבר תורה, מכניס את המאור שבחיי הישראליות בתוך נפשוננו, ומעיר בקרבה את הדעות הנאות והרגשות הטובות הקמוסות בקרבה מצד התכונה המיוחדת של ישראל, (רחמנים בישינים וגומלי חסדים).....

יב. תרומה לזהות היהודית - שקידת התורה מצירת יפה בנשמה את התכונה הישראלית וצורתה המיוחדת, ובזה היא ממלאת את האמה חיים (לא איפורמציה אלא בנין נפש בריאה, אינטואיציות ישרות, רגשות נכונות), כְּשֵׁי־מִצְאוֹ בְּכִלּוּתָהּ שׁוֹקְדִים רַבִּים, וּמְמִילָא כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הַפּוֹעֵל עַל פִּי חֶלְקוֹ, בּוֹנֶה הוּא עוֹלָם מְלֵא*.

***אורות ישראל ב, א'** - כנסת ישראל מיוסדת היא כולה על בסיס של המוסר האלהי העליון. (הטוב המוחלט מהקב"ה) ע"כ כל התנשאות (התחזקות) מוסרית הנמצאת באישיה הפרטיים מוסיפה לה כח. ולהפך נפילת מוסר, וכל רשע, לפי ערך הכיעור והרע שבתוכו, כך היא מחלשת את כחה ואת היחש שיש ליחידה אל כללותה.

***אורות ישראל ו, ב'** - לפי אותה המדה, שכל יחיד מתעלה, שכל תכונתו האישית מזדככת, כך הוא מטביע בתוכיות של האומה כולה את חלק האצילי שבו, והיא מתוספת על ידו בעטרה של תפארת, ונעשית בכללה ראויה לאהבה ולדבקות של חן. ע"כ הצד הרוחני שבהתגברות הלאומיות תלוי בזיכור האישי של כל פרט.

יג. יש מוסר פנימי של שקידת התורה, **הבא מאהבת האמה וכבודה***: איך לא ירצה בן ישראל לדעת את כל תורת אמתו, החביבה והקדושה, לכל פרטיה, עד כמה שיִדּוּ מַגַּעַת בְּאַהֲבָה נְאֻמָּנָה. וְדָרָךְ זֶה פֶּתַח הוּא לַעֲסֹק בְּתוֹרָה לְשִׂמְחָה בְּמוֹבְנָה הַיּוֹתֵר נִשְׁגָּב.

***אורות ישראל ד, ז'** - האהבה העדינה להקנינים הרוחניים של האומה, אומרת היא ממש מה שאומרת יראת שמים הפשוטה והאמונה התמימה, ורק חסרון הבנה יביא להאומרים הללו, בעלי הביטוי המחולף, לחשוב שהם מתנגדים זה לזה. יש שהביטוי של הוקרת האומה ואהבת כבודה אומר יותר יראת שמים ואמונה, ממה שהביטוי של יראת שמים ואמונה בעצמו אומר.

ישנם יהודים לאומיים שכל מעייניהם נתונים לעם ישראל ולארצו, לשפתו ולתרבותו; וישנם יהודים 'דתיים' שכל מעייניהם נתונים ליראת שמים פשוטה ולאמונה תמימה. אלה פוסלים את אלה. אלה אומרים: 'צריך לקיים את אשר כתוב בשולחן ערוך, ואין כל צורך לעסוק בלאומיות ובמדיניות', ואלה אומרים: 'יש ליישב את הארץ ולהגן עליה, ולא לקרוא בספרים ישנים ולעסוק במעשים אנאכרוניסטיים'. אולם לאמיתו של דבר, **הַאֲהָבָה הַעֲדִינָה לְהַקְנִינִים הַרוֹחֲנִיִּים אֶל הָאָמָה**,⁵⁵⁶ **אוֹמֶרֶת הִיא מִפֶּשׁ מַה אֲאוֹמֶרֶת יִרְאַת שָׁמַיִם הַפְּשׁוּטָה וְהָאֲמוּנָה הַתְּמִימָה**, ואין כל סתירה ביניהם, ולא עוד אלא שהם זהים, שהרי 'קודשא בריך הוא ישראל ואורייתא חד'⁵⁵⁷, וממילא מי שמאוהב בעם ישראל - מאוהב למעשה גם בתורה, ומי

שמאוהב בתורה - מאוהב למעשה גם בעם ישראל. וְרַק הַסְּרוּז הַבְּנָה יָבִיא לְהַאוֹמְרִים הַלְלוּ, בַּעֲלֵי הַבְּטוּי הַמְחַלְלִת, לְחֹשֶׁב אֲשֶׁר הֵם קֹתְנָנִידִים זֶה לָזֶה, אַבֵּל באמת הם אומרים את אותו הדבר "מִפֶּשׁ" רק במילים שונות ובִּבְטוּי מְחַלְלִי (הבעיה היא שכל צד מדבר בשפה אחרת, כמו שני אנשים המתווכחים ביניהם האם החפץ שלפניהם הוא 'שולחן' או 'table'...).⁵⁵⁸

כבוד האומה גונז בחובו באופן טבעי את כל התורה ואת כל המצוות, והן יוצאות מן הכח אל הפועל על ידי יראת שמים ואמונה⁵⁵⁹. יתר על כן: **יֵשׁ אֶשְׁהַבְטוּי אֶל**

הַזְּקֵרֶת הָאָמָה וְאַהֲבַת קְבוּדָהּ, הַבִּיטוּי שֶׁל הַכֶּרֶת עֲרַכָה שֶׁל הָאוּמָה הַיִּשְׂרָאֵלִית⁵⁶⁰, **אוֹמֶר יוֹתֵר יִרְאַת שָׁמַיִם וְאֲמוּנָה, מִפֶּה אֶשְׁהַבְטוּי אֶל יִרְאַת שָׁמַיִם וְאֲמוּנָה בַּעֲצֻמוֹ אוֹמֶר**, מפני שיראת שמים ואמונה מהוות נקודה מסויימת, אבל כבוד האומה - הוא הכל!⁵⁶¹